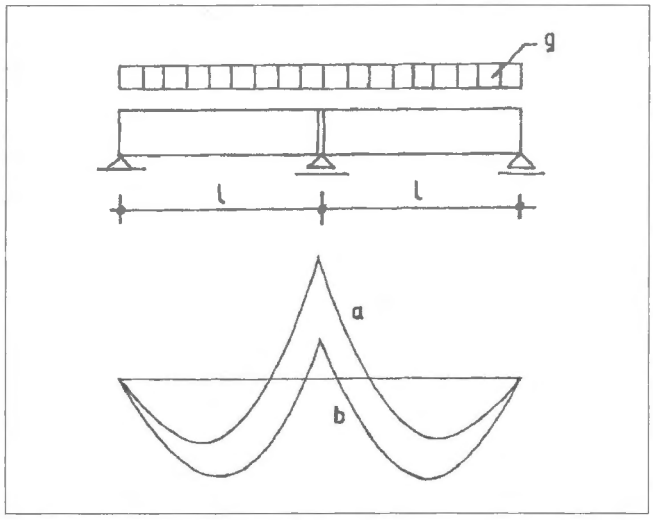

Obr. 9 – Průběh *M* při spojení dílců ve spojitý nosník (**a** – je-li spojení zajištěno předpětím, **b** – je-li zajištěno betonářskou výztuží)

vají s dovolenými namáháními platnými pro předpjatý, popř. železový beton. Při výpočtu vzniku trhlin v předpjaté části se vychází ze známých normálových napětí betonu. Ve výpočtu přetvoření od zatížení vneseného po spřažení se užije ideální spřažený průřez. Přitom je třeba uvážit i přetvoření samotné předpjaté části před spřažením, kdy působí předpětí a tíha vybetonované nepředpjaté části. Při určení meze únosnosti se pro předpoklad plastického chování průřezu nechá působit veškeré zatížení na spřažený průřez a zanedbává se vliv různého smrštění a dotvarování betonu obou částí.

Způsob úpravy styku obou částí nebo i jeho vyztužení je nutné volit tak, aby nebyla překročena dovolená namáhání ve smyku popsaná ve stati o nosnosti styku. V místech styku, kde napětí ve smyku přestoupí polovinu dovoleného namáhání v hlavním tahu (platného pro plné předpětí a smyk za ohybu) betonu nižší značky (obvykle nepředpjaté části), přisoudí se veškerý hlavní tah vhodně upravené výztuži.

U *stropů v obytných stavbách* bývá smykové napětí natolik malé, že i běžný povrch předpjaté části zajistí dostatečnou soudržnost obou betonů. U více zatížených konstrukcí se spolupůsobení předpjaté a nepředpjaté části zajišťuje úpravou styku (např. zdrsněním nebo zazubením povrchu předpjaté části a betonářskou výztuží vyčnívající z předpjaté části). Betonářská výztuž se osazuje hustěji v kotevní oblasti.

Závěr

Předmět a postup navrhování je nutné volit podle navrhované úpravy konstrukce a zamýšleného provádění.

V příspěvku jsou presentovány výsledky dosažené při řešení grantu GAČR 103/95/1644.

Literatura

[1] **ČSN 73 6207-95** *Navrhování mostních konstrukcí z předpjatého betonu.*

Prof. Ing. Bohumír Voves, DrSc., *Pod Fialkou 7, 150 00 Praha 5*

Milan Jendele 1923 – 1995

Po krátké nemoci zemřel 20. července 1995 náhle pan Doc. Ing. Milan Jendele, CSc., významný odborník z oboru betonových konstrukcí a dlouholetý pedagogický pracovník stavební fakulty ČVUT Praha. Odchodem Milana Jendele ztratila inženýrská veřejnost a zejména akademická obec Fakulty stavební ČVUT jednoho ze svých aktivních členů, spolupracovníci pak svého dobrého kamaráda.

Milan Jendele vystudoval malostranskou reálku, abiturientský kurz na Vyšší průmyslové škole stavební a Vysokou školu inženýrského stavitelství v Praze. Po ukončení studia v roce 1948 se na doporučení profesora Stanislava Bechyně zúčastnil stáže v projektovém a výzkumném ústavu v Paříži. Praxi zahájil u výrobního závodu Staveb silnic a železnic, kde působil významným podílem při výstavbě pražského Švermova mostu a Mostu inteligence.

Pedagogicky pracoval od r. 1956 na Fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT, a to zprvu na katedře mechaniky a konstrukcí. Již zde vychoval celou řadu stavebních inženýrů a architektů. Jako docent pracoval pak na katedře betonových konstrukcí a mostů. V roce 1968 přednášel jako hostující profesor na Technické univerzitě v Karlsruhe problematiku montovaných železobetonových konstrukcí.

Během své pedagogické činnosti vypracoval řadu vysokoškolských skript a knižních publikací. Jejich obsah byl vždy na vysoké odborné a vědecké úrovni, při výborné srozumitelnosti pro jejich uživatele, zejména studenty. Jendelovy publikace jsou dodnes vyhledávány odborníky z praxe. Kniha *Výškové stavby s tuhými jádry a výztužnými stěnami* spolu s prof. Jiřím Šejnohou, vydaná u nás v roce 1976, byla přeložena pro zahraniční vydání.

Vedle pedagogické činnosti se pan docent Jendele podílel na řešení vědeckotechnických úkolů pražské katedry betonových konstrukcí a mostů a při řešení odborných expertiz a projektů pro stavební praxi. Při řešení úkolů s kolektivem spolupracovníků byl vždy vůdčí osobností, jež určovala způsob řešení. V posledním období na Stavební fakultě ČVUT spolupracoval Milan Jendele na řešení problematiky pražského metra, kde byl vedoucím pracovníkem širokého kolektivu, a to zejména při řešení sanace poruch traťových tunelů.

Milan Jendele byl pro svoji vysoce morální a nekompromisní povahu svými pracovníky vyhledáván a uznáván jako vynikající stavební odborník, který byl vždy ochoten poskytnout radu každému, kdo o ni požádal. Přitom jeho pomoc přinášela nové přístupy k řešení problému, které dováděl vždy na odborné výši až k realizaci. Všichni, kteří jsme měli možnost s panem Doc. Ing. Milanem Jendelem, CSc., spolupracovat, využívat jeho rad a zkušeností, budeme na něj s úctou vzpomínat jako na mimořádnou osobnost, na pracovníka, který se zasloužil o rozvoj betonového stavitelství a na přímého, zásadového a čestného člověka, učitele, rádce a kamaráda.

František Draxler